SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 160. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 23, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го СЕРПНЯ 1994. Ч. 160. РІК CI

„НЕЗАЛЕЖНІСТЬ — ВЕЛИКДЕНЬ НАРОДУ, ВОСКРЕСІННЯ ІЗ ТЛІННИХ МОГИЛ"

МАҐАТЕ КОНТРОЛЮЄ ЧОРНОБИЛЬСЬКУ АЕС

Чорнобиль (Р.Р.). — Сюди прибула група фахівців департаменту ґарантій Міжнародного агентства з атомної енергії (МАҐАТЕ). Мета візити — поставити під ґарантії МАҐАТЕ ядерні матеріяли, які є в зоні Чорнобильської АЕС.

Керівник групи фахівців МАҐАТЕ Кенджі Муракамі сказав, що вони проаналізують, як на ЧАЕС ведеться облік ядерного палива і як контролюється його зберігання. Після того члени групи визначать місця для встановлення відеокамер і детекторів на шляху проходження ядерних матеріялів, з моменту надходження на станцію і аж до сховища з відпрацьованим паливом. Буде запроваджено комп'ютерний облік ядерних матеріялів.

Передбачається, що під кінець року між Україною і МАҐАТЕ буде підписана угода про використання ядерних матеріялів в мирних цілях.

Фахівці МАҐАТЕ здійснюватимуть контролю за ядерними матеріялами на всій території України, в тому числі і на дослідницьких реакторах у Києві і Севастополі.

П. МІЛЛЕР ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

Київ (Р.Р.). — Тут 17—19-го серпня вперше в Україні перебував з офіційною візитою секретар оборони ЗСА Пол Міллер. В столиці України П. Міллер зустрівся з міністром закордонних справ України Анатолієм Зленком, міністром оборони Віталієм Радецьким та іншими старшинами українських збройних сил.

Під час зустрічі уточнено програму „Партнерство для миру" та обговорено шляхи поглиблення співпраці між військовими структурами України та ЗСА. П. Міллер також цікавився проблемами Криму і становищем українського керівництва щодо Чорноморської фльоти. Під час відвідин Академії Збройних Сил України П. Міллер зустрівся з викладачами і слухачами та прочитав лекцію.

Експерти міністерств України і ЗСА узгодили питання щодо надання допомоги Україні з метою забезпечити необхідними матеріяльльно-технічними засобами і послугами під час ліквідації стратегічної ядерної зброї в Україні. Постала необхідність закупити резервуари для зберігання рідкого ракетного палива, яке зливають з міжконтинентальних балістичних ракет, під час зняття їх з бойового чергування. Плянується придбати 60 таких цистерн на 2,200 тонн палива. Наступна зустріч експертів відбудеться у вересні.

Українські юні борці здобули бронзові медалі

Київ. Тут 18—19-го серпня засоби масової інформації повідомили, що українська юнацька збірна з вільної боротьби взяла участь у змаганнях за першість світу, які відбулися у столиці Мадярщини. У змаганнях взяли участь дружини із 41 країни. Українська дружина 18-річних борців зайняла третє місце (40 точок), випередивши однолітків з дружин Туреччини (39 точок), Кореї (38), ЗСА (32). На двох чільних місцях виявилися юні атлети з Росії (74 точки) та Ірану (61).

В особистому заліку найкраще серед українських спортовців виступили Олег Лук'яненко від спортового товариства „Колос", яким опікуються Суми і Херсон, і Каха Єремадзе із спортового клюбу „Гарт" міста Іллічівське, Одеської области. Вони здобули срібні медалі.

Євген Крименко-Іванків

Незалежність України

Незалежність — це не тільки дата,
На папері з тризубом печать,
Незалежність — це міць і завзяття,
Це держава, не спомин з-за ґрат,
Нова дійсність в леґенді почата.

Незалежність — Великдень народу,
Воскресіння із тлінних могил,
І поразка диявольських сил,
Що лежать у підніжжі Свободи...
А вгорі Незалежности шпиль!

Незалежність — це іскри хвилина,
Метеор, що заблис і погас.
Незалежність — змагання невпинне,
Світлий в темряві дороговказ,
Скарбу волі священна твердиня.

Незалежність — це рідна теж Церква,
Що чуже рве духовне ярмо,
Божу гідність людині дасть знов.
Це молитва і праця, і жертва,
Ураїни спасіння й Покров!

Серпень 1994

Фрагмент із святкувань других роковин незалежности в Києві

ЗСА міняють політику щодо кубинських втікачів

Вашінгтон. — Минулого тижня справа кубинських іміґрантів почала набирати важливости, бо губернатор стейту Фльориди Лотон Чайлс, куди більшість згаданих втікачів прямує, звернувся до Уряду за допомогою. Одначе президент Билл Клінтон відмовився оголосити Фльориду стейтом надзвичайного стану, уважаючи таку вимогу панікуванням. Але в наступних двох днях справа кубинських втікачів почала ставати таки проблематичною, бо кількість їх драстично збільшилась. Це мабуть і було причиною зміни напрямку політики президента Билла Клінтона та його Уряду, яку в дуже короткій формі подала до відома генеральний прокуратор ЗСА Дженет Ріно у пізньовечірньому виступі перед кореспондентами засобів масової інформації в четвер, 18-го серпня.

Відтепер всіх кубинських втікачів буде затримано в спеціяльних приміщеннях на неозначений час. Це драстична зміна тридцятирічної політики, бо досі ЗСА без будь-яких перешкод з відкритими можливостями вітали всіх втікачів з Куби. Генеральний прокуратор Дж. Ріно підкреслила, що ця зміна спрямована на припинення цієї іміґрантської хвилі з Куби, до якої, за твердженнями спостерігачів, у той чи інший спосіб своїх громадян заохочує Фідель Кастро. Цією зміною дуже зрадів губернатор Фльориди Л. Чайлс, бо це відбере охоту кубинцям ризикувати своїм життлям і відбере Ф. Кастрові можливість керувати іміґраційною політикою ЗСА.

Оперу „Анну Ярославну" поставлять в Києві

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Як інформує Марія Сокіл-Рудницька, вона отримала офіційне повідомлення від генерального директора Національної Опери України ім. Т. Шевченка у Києві Анатолія Мокренка, що вже призначено обсаду і підготовляється прем'єру опери „Анна Ярославна" композитора Антона Рудницького на початок 1995 року.

Як відомо ця опера на три акти, скомпонована А. Рудницьким в ЗСА була виставлена вперше у Карнеґі Голл в Ню Йорку у 1969 році з нагоди 75-річчя Українського Народного Союзу.

У підготові опери в Києві беруть участь диригент-постановник Іван Гамкало і режисер Мішел Волковицький з Франції. Саме його співучасть у підготові опери є неабияким успіхом, бо це відомий у Франції режисер, українець з походження, який плянує відтак поставити „Анну Ярославну" у Франції та запізнати з цією оперою французький музичний світ та широку публіку.

Над партитурою для великої оркестри київської опери працює український композитор Левко Колодуб, а диригентом опери буде О. Барвінський. Призначені вже дійові особи та виконавці опери — по чотири особи для кожної ролі. Перші місця — згідно із призначенням директора мають для ролі Ярослава Мудрого — В. Пивоваров, Анни Ярославни — Л. За-

(Закінчення на стор. 4)

Губернатор Ню Джерзі проголосить День Незалежности України

Трентон, Н.Дж. — Тут в середу, 24-го серпня, о год. 3-ій по пол., у головній квартирі Департаменту військових та ветеранських справ, при Еґґерт Кроссінґ Ровд. ген. Пол Ґлейзер та комішенер ветеранських справ Майк Ворнер у публічній церемонії передадуть проклямацію губернатора Кристін Тодд-Вітман для відзначення Дня Незалежности України. Церемонія зорганізована заходами Стейтового Відділу Українських Американських Ветеранів (УАВ) в Ню Джерзі та Романа Мартинюка, керівника інформації при Національній ґвардії.

Організації та члени української громади у Ню Джерзі запрошені прибути на цю урочистість. За дальшими інформаціями слід телефонувати до Юрія Мізюка на число (609) 394-4824 або Андрія Кейбіди на число (201) 762-2827.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ Лєх Валенса запропонував міністрові внутрішніх справ Анджеєві Мільчановському скасувати призначення Маріяна Захарського директором служби польської зовнішньої розвідки. Як уже повідомлялося, М. Захарський, в минулому аґент польської розвідки, був засуджений у З'єднаних Стейтах на довічне ув'язнення, але вийшов на волю у висліді міждержавного обміну аґентами. Призначення працівника секретної служби соціялістичної Польщі на відповідальний пост в оновленій, незалежній державі викликало гострий спротив всіх національно-патріотичних польських сил. Однак вимагати скасування цього призначення президента Л. Валенсу змусила інша причина — небезпідставне побоювання, що повернення колишнього шпигуна до державної служби може зашкодити інтеґрації Польщі у західній світ, зокрема польсько-американським стосункам.

В НІЧ ЗІ СЕРЕДИ, 17-го серпня, на четвер в Альжирі стався землетрус, у висліді якого щонайменше 150 осіб загинули, понад 300 дістали поранення, 10,000 людей залишилися без даху над головою. В епіцентрі, який припав на село Ґассін поблизу містечка Маскера, сила першого поштовху становила 5,6 ступеня за скалею Ріхтера. За ним ішли слабші, до 5 ступенів. Рятувальні роботи йдуть дуже повільно, а приїзд спеціялістів з-за кордону унеможливлюється тим, що ісляміські фундаменталісти в останні тижні буквально полюють за всіма чужинцями в Альжирі.

РОСІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗОВНІШНІХ економічних зв'язків Олеґ Давідов вважає, що Захід повинен подарувати Росії її фінансову заборгованість, оскільки „Росія зробила для безпеки Европи набагато більше, ніж інші країни". В інтерв'ю для російського інформаційного аґентства ІТАР-ТАСС О. Давідов висловлює незгоду з тим, що списання 50 відсотків польських і болгарських боргів не стосувалося Росії. „Запевнювати безпеку Европи тільки за рахунок власного народу ми не можемо і не будемо", — заявив російський міністер.

АЗЕРБАЙДЖАНСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ аґентство оприлюднило відкритого листа письменника Сулеймана Велієва до Александра Солженіцина, який, „не відвідавши жодної з нових суверенних держав, дозволяє собі вигадки щодо них". С. Велієв радить А. Солженіцинові не втручатися в політичне життя, від якого він „безнадійно відстав", зокрема не висловлюватися щодо ситуації на Кавказі, бо ці висловлювання „тільки підливають оливи в вогонь".

ГОЛЛЯНДСЬКИЙ УРЯД НАМАГАЄТЬСЯ врятувати свого громадянина, 58-річного Йоганнеса Ван Дамме, якого Верховний суд Сінґапуру засудив на кару смерти за ввезення в країну 4.3 кілограма героїни. Й. В. Дамме в 1991 році заарештували на сінґапурському летовищі, коли він летів з Таїляндy в Атени. Сінґапурський антинаркотичний закон, чинний від 1975 року, передбачає кару смерти за зберігання навіть 15 грамів героїни. Голляндія звернулася до лідерів европейських країн з проханням сприяти помилуванню Й.В. Дамме.

ЗАХІД ЗАНЕПОКОЄНИЙ КОНТРАБАНДОЮ РОСІЙСЬКОГО ПЛЮТОНІЮ

Бонн. — В середу, 17-го серпня, канцлер Німеччини Ґельмут Коль повідомив, що вимагатиме від президента Росії Боріса Єльцина ґарантій, що Москва унеможливить розкрадання плютонію з російських ядерних об'єктів. Від травня цього року німецька поліція затримала чотири пакети з ядерними матеріялами російського виробництва. Всі вони були нелеґально перевезені в Німеччину, а в останньому випадку прибули безпосередньо з Москви до Мюнхену.

У вівторок американська Адміністрація також заявила, що Росія повинна посилити контролю за компонентами ядерної зброї, бо інакше радіоактивні матеріяли можуть опинитися в руках терористів.

Німецький тижневик „Штерн" пише, що робітники російських підприємств атомної енергетики, невдоволені мізерною платнею, готові викрадати уран і продавати його будь-кому. Московський журналіст Кірілл Бєлянінов в інтерв'ю для „Штерна" стверджує, що він, довгий час видаючи себе за покупця радіоактивних матеріялів, попросив робітника одного підприємства „винести що-небудь". Той пішов і невдовзі вернувся з ґранулями урану, щоправда, низької якости, за які хотів дістати лише 20 пляшок горілки.

В інтерв'ю для європейської телевізійної програми САТ-1 канцлер Ґ. Коль сказав на адресу Б. Єльцина: „Ви мусите ґарантувати, що можливість крадіжок буде зведена до мінімуму, бо ми маємо на увазі не крадіжки авт, ми маємо на увазі цілком іншу небезпеку".

Представник канцлера Ґ. Коля поінформував журналістів, що у відповідь Б. Єльцин надіслав Ґ.Колеві листа зі запевненнями, що відповідні російські органи сприятимуть німецьким слідчим у з'ясуванні обставин перевезення плютонію в Німеччину. Але Росія, як і раніше, не хоче підтвердити, що цей плютоній потрапив на Захід з її території.

Член німецького парляменту від опозиційної Соціял-демократичної партії Петер Штрюк, покликуючись на висновок німецької контррозвідки, сказав, що до підпільної торгівлі ядерними матеріялами прямо причетні колишні совєтські каґебісти і аґенти східньонімецької розвідки Штазі. Ще перед П. Штрюком це повідомлення зробив на закритому засіданні парляментарної комісії старший дорадник канцлера Ґ. Коля в питаннях розвідки Бернд Шмітбавер.

В АМЕРИЦІ

ЩОБ ЗАПОБІГТИ подібним катастрофам у прибережних водах, як це трапилось у березні 1989 року в затоці Принса Вілліяма з нафтоналивним судном „Екзон Вальдез", коли у прибережні води затоки в Алясці виллялася велика кількість нафтової ропи, Прибережна служба ЗСА минулого четверга, 18-го серпня, оголосила нові правила. Правила, які зобов'язуватимуть за 90 днів, вимагатимуть ескорту двох буксирних суден для нафтоналивних кораблів у водах затоки Принс Вілліям в Алясці та затоки Пюджет у вашінґтонському стейті. Це, на думку Ніка Ґенді, відповідального за збереження довкілля у стейті Вашінґтон, є довгожданною та важливою новістю.

У ЧЕТВЕР, 18-го СЕРПНЯ, Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу готовилось запустити у простір ракету „Ендевор" з шестичленною залогою на 10-денну обсерваційну місію земної кулі. Одначе в останній секунді — дослівно бо 1.9 сек. перед вилетом — місію припинено, бо автоматична система безпеки виказала застереження, як опісля з'ясувалося, через перегріття помпи пального. Хоча ніхто зі залоги космічного корабля не зазнав жодних пошкоджень то їм довелось залишитись на борті понад годину, поки не охолоджено водою близької околиці ракети, щоб запобігти можливому вибухові пального — плавних ґазів кисню та водню. Ліквідувати вилет коли ракетні машини вже запалені є дуже небезпечно.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ президент Билл Клінтон у Білому Домі зустрівсял з демократичними керівниками, щоб узгіднити можливі компроміси та в той спосіб врятувати від загибелі президентський плян законопроєкту боротьби зі злочинністю в країні. У той самий час республіканці застановлялися над спільними вимогами, які мають на меті запропонувати до згаданого законопроєкту. Одначе про будь-які успіхи одних чи інших не можна ще нічого говорити аж поки не вияснитьcя справа чи він буде поновлений для дискусії в Палаті Репрезентантів, а це ще не вирішено.

ПІСЛІЯ 13-річних перешкод офіційні чинники подали до відома, що розпочнетьсял будова Нюйоркського музею голокосту в Беттері парку над рікою Гадсон у долішній частині Мангеттену. Шестигранний будинок музею із сірого ґраніту з видом на такі важливі символи, як острів Елліс та Статую Свободи, має коштувати 15 міл. дол., з яких 7.5 міл. згідно з підписаним контрактом дасть міське управління Беттері парку. Символіка шестигранного будинку має представляти шість мільйонів загиблих у голокості жидів і шестигранну зірку Давида.

АМЕРИКАНСЬКА ФІРМА Ай-Бі-Ем, відома по цілом у світі зі своїх електронічних виробів, яка традиційно відмежовувала себе від публічного політикування, взяла інший напрям. Минулого тижня керівники згаданої фірми звернулися до своїх 110,000 працівників, щоб заохотити їх впливати на своїх сенаторів і конгресменів побороти два запропоновані демократами пляни медичного забезпечення — сенатора Джорджа Мічелла та конгресмена Ричарда Ґепфарда.

УКРАЇНСЬКІ ВЕСЛУВАЛЬНИКИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ У СВІТОВОМУ ЧЕМПІОНАТІ

Атланта (Л. Барабаш-Темпл). — Світовий чемпіонат веслування відбудеться в Індіянополісі, Індіяна, від 11 — 18-го вересня ц.р. Ці змагання включатимуть понад як 1,000 спортовців із 40-ох країн світу. Це вперше світовий чемпіонат веслування відбудеться в ЗСА.

Делеґація Української Федерації Веслування включатиме 29 осіб: чоловічі дружини 8, 4, 2 і 1, жіноча дружина 4, тренери і асистенти. Українська дружина прибуде до ЗСА 26-го серпня і до 4-го вересня перебуватиме в Баффало, Н. Й., де й пройде акліматизацію і тренування. 5-го вересня дружина відлетить до Індіянаполісу, де до 10-го вересня пройде тренування, а від 11—18-го вересня змагання. 20-го вересня українська делеґація відлетить до Києва.

Найважнішою частинкою приготувань до Олімпійських Ігор в 1996 році є успішна участь у міжнародних чемпіонатах. Від вислідів цих чемпіонатів залежить рангування, квоти змагунів, національність суддів і положення дружини в олімпійських змаганнях. Національний Олімпійський Комітет України, покладає великі надії на успіхи в Олімпійських Іграх на Українську Федерацію Веслування. НОКУ робить всі старання щоби створити якнайкращі умови для успіхів у передолімпійських змаганнях.

Велику допомогу українській дружині надають спонзори Чарлз Колґан і Шан Колґан. Вони вистаралися найкращої технічної якости човни в Індіянаполісі і Баффало, і доступ до клюбу веслування і тренування в Баффало. Колґани подбали також про допомогу від Американської федерації, яка є організатором чемпіонату.

Українська федерація уважає що період акліматизації є необхідний для успішного чемпіонату. Перебування в Баффало і транспортацію в ЗСА координує організаційний комітет під керівництвом Миколи Левчика і Йосифа Ґреґи, які минулого року надзвичайно успішно скоординували участь українських студентів в Універсіяді. Про фінансову допомогу організатори просять українські спортові і фінансові установи. Щедрі пожертви вже прислали Комітети Сприяння Національному Олімпійському Комітетові України у Чикаґо, Клівленді і Філядельфії. В неділю 28-го серпня в год. 2-ій по полудні в Народному Домі „Дніпро" в Баффало відбудеться товариська зустріч з членами української дружини.

Українську громаду дуже втішають виступи українських спортовців на світовій арені. В червні 1994 року на чемпіонаті Европи в Амстердамі українська дружина веслування виграла чотири золоті медалі. Потенціял є великий на успіхи у світовому чемпіонаті.

Пожертви проситься присилати до: Friends of Ukrainian Athletes, 227 Lombard Street, Buffalo, N.Y. 14212.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Svoboda (ISS... 74-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347 UNAW (202) 347 8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $55.00, на півроку $32.00, на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Три роки незалежности

24-го серпня 1991 року Верховна Рада, яка постала ще в ері Міхаїла Горбачова, використавши момент провалу комуністичного „путчу" у Москві, який скомпромітував панівний режим Компартії в СССР, проголосила державну незалежність. Всенародний референдум з 1-го грудня 1991 року величезною більшістю голосів на території від Карпатської України по Крим і Донеччину те рішення Верховної Ради потвердив. Ті найновіші дати несподіваного воскресення державности України відсунули дещо в тінь символічні дати 22-го січня 1918 року проголошення на Софійській площі Четвертого Універсалу Української Центральної Ради із сакраментальним ствердженням: „Однині Українська Народна Республіка стає ні від кого незалежною державою українського народу". Втратили дещо із своєї державницької символіки дати 1-го листопада 1918 року — дата військового перевороту у Львові з проголошенням Західньо-Української Народної Республіки, — дата підписання у Фастові 3-го січня 1919 року договору про з'єднання обох республік і дата 22-го січня 1919 року — урочистий Акт Соборности.

В обличчі постання суверенної і соборної України у межах, про які ми мріяли з утратою хіба ще Холмщини, Лемківщини і Засяння, стали вже тільки предметом дослідів істориків, дармащо є ще дехто з земляків, які радять зберігати пієтизм до символіки дати 22-го січня 1918 року.

Ми ще не маємо потрібної історичної перспективи, щоб сяк-так правильно, „сіне іра ет студіо" (без гніву й упередження) оцінювати події і причетні до них особи 90-их років нашого сторіччя. Можна тільки ствердити деякі несумнівні правди. Найповажнішою із них є істина, що всупереч проголошуваній теорії, що тільки революцією можна відзискати втрачену державність, вона, та державність, впала, як манна з неба, без проливу краплі крови. До безперечних істин належить факт, що 1-го грудня 1991 року всенародним голосуванням обрано першого впродовж тисячорічної історії України Президента, бо Михайла Грушевського обрано навіть не на пленумі Центральної Ради, а голосами так званої Малої Ради. Нема ще потрібної історичної перспективи, щоб вірно і всебічно накреслити ролю Леоніда Кравчука, його заслуги й помилки. Але тепер, коли він програв нові президентські вибори, не лицює гудити його й обвинувачувати справедливо і несправедливо в різних недоліках. Можна вже тепер передбачити, що історія признає Леонідові Кравчукові гідне репрезентування України перед зовнішнім світом і признає йому чималу заслугу у тому, що понад 130 держав всіх континентів світу визнали українську державність, хоч по нинішній день нема таких атрибутів держави, як конституція, рідна валюта та незалежний від політичної адміністрації судовий апарат.

На своїй останній зустрічі з українською громадою Ню Йорку й околиці у великій залі Об'єднаних Націй минулої зими, Л. Кравчук заявив: „Ми не затратимо даного нам історичного шансу, ми переможемо всі існуючі труднощі і збережемо державу..." Не стало Кравчука, якому закидається відсутність хисту адміністратора, але процес державного будівництва в Україні не припинився. Він відбувається з іншими провідними людьми, при змінених — може ще важчих — умовинах. Досвід історії вчить, що годі бавитися у ворожбитство і що не можна впевняти на 100 відсотків, що чогось „не буде". Все може бути, однак усі поважні наші громадяни-діячі, добре ознайомлені з відносинами в Україні, солідарно твердять, що факт державности вже так глибоко вріс у свідомість всіх громадян України, без уваги на їх національне й ідеологічне обличчя, що не існує загроза самій державності. У тому переконанні віддаймо поклін третім роковинам проголошення ні від кого незалежної української держави.

Микола Світуха

ПИТАННЯ НАЦІОНАЛІЗМУ В ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ

Питання про те, наскільки зовнішня політика України від дня проголошення незалежности формувалася під домінантним впливом пріоритетів націоналізму, стало основною темою довшої студії „Націоналізм і зовнішня політика в Україні", яка появилася на сторінках престижного квартальника „Political Science Quarterly" (ч. 1, 1994), що його видає Академія політичних наук в Ню Йорку. Автор, Чарлз Ф. Фуртадо, мол., з Колюмбійського університету, спеціялізується на проблемах етнополітики і є автором кількох статтей про національні питання в колишніх совєтських республіках.

Як видно з його огляду процесу формування зовнішньої політики України за два і пів року незалежности, він добре ознайомився із різноманітними, переважно американськими, джерелами про Україну і доклав зусиль, щоб дати читачам досить повний образ різних факторів, які формували зовнішню політику держави. Все ж у статті помічається тенденцію ототожнювати поняття патріотизму і націоналізму, а то й дошукуватися якоїсь „ексклюзивної ідеології", яка, мовляв, могла б спровокувати міжнародні конфлікти. Відсутність у його студії посилання на оригінальні українські джерела, а зокрема на заяви Президента, рішення парляменту чи повідомлення Міністерства Зовнішніх Справ України про пріоритети зовнішньої політики або про різні потенційно конфліктні ситуації (наприклад, проблема Криму, поділу Чорноморської фльоти), — це незаперечна слабість статті такого академічного жанру. Помітний також брак відповідної уваги до багатьох ініціятив Президента Кравчука створити умови для приязного співжиття України з усіма її сусідами — Польщею, Словаччиною, Мадярщиною, Румунією, Туреччиною, а не лише Росією. Поза увагою залишилася також висунена Україною концепція створення зони стабільности і безпеки в Центральній і Східній Европі, опертої на положеннях гельсінкського процесу, про що не раз була мова в заявах міністра закордонних справ Анатолія Зленка.

Перша частина статті автора — це огляд теоретичних студій про нації, націоналізм і його вплив на міжнародні відносини. Тут Чарлз Фуртадо прийшов до логічного висновку, що націоналізм як ідея характерна багатьом державним націям протягом століть, сам по собі не повинен бути причиною міжнародних конфліктів. За словами автора, націоналізм є „конечним злом міжнародної системи" і може мати дестабілізуючий вплив на міжнародну безпеку за умов, коли держави практикують „ексклюзивну ідеологію" супроти своїх національних меншин, або й оправдують захоплення чужої території поширеною дефініцією своїх національних інтересів. Таких рис він не бачить в міжнародній політиці України.

Все ж автор твердить, що проголошення в грудні 1991 року, напередодні референдуму і президентських виборів, наміру „націоналізувати" тодішні совєтські військові відділи на терені України і створити власні військові сили стало яскравим сигналом можливої дестабілізації міжнародної безпеки. Це, на його погляд, вказує на впливи націоналізму на процес будівництва держави. Він уважає, що процесом творення державних інституцій, потрібних для охорони національного суверенітету в політичній, економічній, військовій і культурній сферах, „націоналістичні еліти намагаються поставити приціл на національну ідентичність, яка служитиме основою офіційного націоналізму". Постає питання про те, чи національну ідентичність, або і патріотизм як об'єднуючий чинник у всіх державах, можна ототожнювати з "офіційним націоналізмом". Що більше, чи взагалі можуть існувати держави без відповідних інституцій саме в названих автором сферах?

У другій, довшій частині статті автор стверджує, що сценарій міжнаціональних конфліктів, який передбачували численні „експерти", не став дійсністю завдяки тому, що влада України старанно вистерігалася виключно етнічних критеріїв при вирішуванні прав жителів України на громадянство і на соціяльне забезпечення. Хоч українська мова і культура набули офіційного статусу, одночасно запевнено політичну рівноправність і культурний плюралізм всім національним меншостям, враховуючи демографічний балянс в різних реґіонах держави. Фуртадо твердить, що націоналістичні елементи, згуртовані навколо Руху, свідомо не стали на плятформу „етнічного націоналізму", знаючи, що вони зустріли б опозицію східніх українців, які, за словами автора, історично підтримували „концепцію української етнічности, основану на мовній і культурній русифікації і панслов'янській ідентичності". Тяжко зрозуміти, як автор дійшов до таких необґрунтованих і абсурдних узагальнювань, які у непоінформованих читачів можуть створити мильні поняття, а згодом можуть використовуватися недругами української державности для своїх цілей.

Багато уваги присвячено у статті проблемам сепаратизму російського чи зросійщеного населення Криму і подібним тенденціям у Донбасі, а навіть на Закарпатті. Признання за підтримання спокою і злагіднення напружень автор дає київському Урядові, який пішов на поступки в поширенні культурної і економічної автономії кримських росіян і татар, одночасно настоюючи на принципі непорушности державної території України і відкидаючи аспірації лідерів Криму вести самостійну зовнішню і оборонну політику. Все ж, читаючи висновки автора, вражають деякі поняття, явно запозичені з російських або русофільських джерел, як, наприклад, про „історичну присутність росіян на територіях від Донбасу на сході до Нової Росії і Криму на півдні". Ось так у престижевому журналі американської Академії політичних наук закорінюється геополітичне поняття „Нової Росії"!

Одночасно автор боронить права України творити свої військові сили, контролювати ядерну зброю на території держави, вимагати заприсяження військовослужбовців на вірність України, стояти в опозиції до надто близької співпраці в рамках СНД, визнаючи всі ці і подібні ініціятиви загальнопризнаними виявами суверенности. Мабуть, найбільш критично висловився Фуртадо про нестабільність політики України в питанні ядерної зброї, раз проголошуючи намір бути без'ядерною державою, пізніше висуваючи арґументи проти ліквідації ядерного арсеналу і ратифікації договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Разом взяті, всі ці арґументи стали причиною занепокоєння в столицях сусідніх держав і поставили під сумнів надійність України як міжнародного партнера. Фуртадо твердить, що в цьому відношенні „офіційний націоналізм" в Україні підсилював „домашній націоналізм" сусідніх держав (себто Росії), у вислід чого спіраля взаємного недовір'я могла легко довести до прямого конфлікту.

(Закінчення на стор. 3)

О. К.

ПОЛЬСЬКА ПРЕСА ОБУРЕНА МІРКУВАННЯМИ А. СОЛЖЕНІЦИНА

У цікавій та почитній польській газеті „Жечпосполіта" з 10-го серпня ц. р. появилася стаття Богдана Цивінського під промовистим заголовком „Мовчати не можна!" Автор аналізує інтерв'ю Алєксандра Солженіцина, яке він дав ще у травні журналістові „Ізвєстій" і про яке багато сала світова преса, а також наш щоденник.

Польський журналіст дуже гостро коментує твердження А. Солженіцина, що східні та південні землі сьогоднішньої України ніколи не належали до України. Б. Цивінський вважає, що таке твердження „суперечить історичній правді, поданій у всіх підручниках" і дивується, як Солженіцин міг тепер знов, у телевізійному інтерв'ю, що відбулося на початку серпня, говорити, що „відірвання України і Білорусі від Росії — це те саме, що повоєнний поділ Німеччини, і так як він, — не витримає проби історії".

Автор статті пише, що хоч за останній рік можна було призвичаїтися до імперіялістичних тонів у російській політиці, але заяви саме Солженіцина, що має світову славу як письменник та величезну повагу в Росії, яку можна прирівняти до Льва Толстого, є для всіх святими. Тепер, на думку польського журналіста, письменник непотрібно заанґажувався в російський імперіялізм ще й стверджує, що „на початок Москва повинна вимагати, щоб як в Україні, так і в Казахстані, російська мова стала другою державною мовою". Це, пише Б. Цивінський, те саме, коли б Естонія домагалася чогось від Канади чи Китаю.

Польський журналіст уважає, що таке твердження є ознакою підсвідомого, а тим самим дуже небезпечного російського імперіялізму, якого не сміє не завважити ніхто, кому лежить на серці справа Середньої і Східньої Европи. Усі можуть бачити, що територіяльний і політичний апетит Росії зростає, і це ясно підтвердив Солженіцин. Він не є політиком і нікого не репрезентує, тому ніхто не зобов'язаний спростовувати його твердження.

Але автор статті у польському щоденнику вважає, що повинні, безумовно, сказати своє слово інтелектуали — письменники, науковці, мистці, які, вірні своєму покликанню, мають боротися за правду. В минулому періоді, в останні десятиріччя, саме вони були тими, хто, маючи моральний авторитет, використовував його відважно та гідно. Настав тепер час, щоб саме вони знову сказали своє вагоме слово, цим разом в обороні тих народів і держав, які знову є загрожені російським імперіялізмом. „Мовчати не можна!" — закінчує автор свою статтю закликом до польських інтелектуалів.

Богдан Марків

Квартет ім. М. Леонтовича в Мюзік Мавнтен

Концертовий центр Мюзік Мавнтен, Коннектикат, святкує в цьому році 65-ліття своєї діяльности. З тієї причини керівництво літнього фестивалю включило в цьогорічну концертову програму деякі твори, що були виконані в першому сезоні 1930 року. Це не те, щоб підкреслити незвичайну річницю. Якщо йде про цілість програми біжучого сезону, то Центр тримався своєї випробуваної лінії: давати твори майстрів з часів їх найсильнішої творчої натуги.

Квартет ім. Леонтовича вже сьомий рік бере участь у фестивалі - цим разом трьома концертами: 31-го липня, а далі 6-го липня і 7-го серпня, притягаючи завжди численну американську публіку. Виконавці квартету — це Юрій Мазуркевич і Юрій Харенко — скрипалі, Борис Дев'ятов — альт і Володимир Пантелеєв — чельо. Їхній перший концерт 31-го липня приніс твори Гайдна, Барбера і Фортепіяновий Квінтет Шостаковича, який був виконаний при участі піяніста Святослава Лєвіна. Програма була уложена дещо по „старшій" традиційній лінії, а виконання цих творів Квартетом Леонтовича було обговорене на цьому місці давніше. Тому звернемо сьогодні головну увагу на другий і третій концерт Квартету ім. М. Леонтовича.

Концерт в суботу, 6-го серпня, приніс як першу точку програми т. зв. „Квартетзац" Шуберта. Твір написаний у 1820 році. Від нього починається остання фаза творчости композитора, позначена цілим рядом не абияких шедеврів. „Квартетзац" із своєю спонтанністю насичений ліризмом з хроматичними модуляціями, все ще порушується в тональній системі. Його віртуозне виконання з абсорбуючою увагою до деталів зробило домінуючою партію першої скрипки, в якій Мазуркевич мав змогу заблиснути своєю перлистою грою.

14-ий Квартет, опус 142 Шостаковича постав 1973 року, два роки перед смертю композитора. Тут чельо має головну ролю. Задум композитора був продемонструвати коеґзистенцію тонічних і атональних елементів. Характер твору радісний. Тема й мотиви, які експонує чельо, повторюються у різних видозмінах в інших інструментах, а заключення приносить реафірмацію тональних ідей твору.

Челіст Пантелеєв вклав свою музичну душу у виконання цієї технічно й інтонаційно важкої партії, шляхотний звук його інструменту ширяв у всіх реґістрах впродовж цілого твору з елеґантною співгрою решти ансамблю.

Концерт 6-го серпня закінчився Клярнетовим Квінтетом опус 115 Брамса. Від своєї прем'єри в Берліні у грудні 1891 року твір притягає щораз більше слухачів. Тканина першої частини царює в низьких реґістрах, а її напруга підсилюється пересуненням акценту з першої на третю долю такту.

Як ніч і день — вдаряє контраст темного кольору першої частини з етеричними звуками другої. В безтурботній третій частині пробігають „збурені" пасажі, а фінал представляє собою комплект варіяцій, які закінчуються поновним впровадженням головної теми з першої частини.

Клярнетист Чарлз Стір, що долучився до виконання Квінтету, був у досконалій формі, кожна його фраза була належно викінчена, а легкість та делікатність подачі звуку була вершинна, як мало коли можна почути.

Недільний концерт 7-го серпня почався двома творами англійського композитора Волдо Ворнера (1874–1945), які були виконані в інавґураційному сезонів Центру 1930 року. Ворнер, сучасник Равеля, був популярним композитором, а його музика і досі не втратила вартости. Перший твір „Піксі ринґ", написаний 1923 року на базі англійського фолкльору, а „Сюїта в старому стилі" (1929) має ще й досі всі концертові атрибути.

Чергова точка, Квартет опус 127 Бетовена, написаний два роки перед смертю композитора, отже належить до „пізніх" квартетів. Про велику майстерність твору зайво говорити, а вимоги до виконавців надзвичайні. Квартет має чотири частини майже однакової ваги, яких мелодійні лінії з їх широко розробленим тематичним матеріялом мають в своїй основі ще клясичний модель, одначе тут відчувається, що композитор своїми ідеями проєктує далеке майбутнє. Гра ансамблю була ґрандіозна.

Славний квінтет Шуберта під назвою „Ді Форелле" (опус 114) був останньою точкою концерту, з незвичайним складом інструментів: скрипка, альт, чельо, контрабас і фортепіяно. До Мазуркевича, Дев'ятова і Пантелеєва долучилися контрабасист Альвін Брем і піяніст Джон Клібонофф, оба віртуози своїх інструментів. Майстерна гра ансамблю з елементами романтичного ліризму закінчила концерт погідними тонами, які природно пливуть з шедевру Шуберта.

Квартетові ім. М. Леонтовича висловлюємо ґратуляції. Треба бажати, щоб ансамбль знайшов більш сприятливі обставини для своєї праці.

Богдан Кутний

МИКОЛА ЛЕМИК — БОРЕЦЬ ПРОТИ ТИРАНІЇ

Торік минуло 60 років з часу Великого голоду, заподіяного сталінським тоталітаризмом у 1932—33 роках проти нашого народу. Українці в усьому світі вшанували пам'ять жертв цієї найбільшої з трагедій XX століття і зробили все можливе, щоб світ дізнався правду про злочини комуністичної системи, які Москва намагалася приховати від людства, особливо від Заходу.

Серед тих, хто ще в ті далекі роки намагався відкрити очі світові на організований большевиками голод в Україні, був Микола Лемик-Сенишин.

Народився Микола 1915 року в селі Солова Перемишлянського повіту в Галичині у родині Сенька та Насті. Батька Миколи називали „Лемик за воси" — його господарство було за селом, над малим потоком. Односельчани поважали його за високу національну свідомість, за патріотизм. В такому ж дусі він виховав і своїх дітей — Ганну, Івана, Дмитра, Миколу та Ольгу.

Коли Микола закінчив народну школу, батьки вирішили післати його продовжувати навчання до гімназії у Львові, тим більше, що там жив його дядько Осип, в якого він міг мешкати.

Гімназійні роки були роками дальшого утвердження його національної приналежности, зародки якої він дістав у родинному домі. Тоді ж Микола вступив у члени Організації Українських Націоналістів.

Приїжджаючи на вакації додому, Микола завжди привозив зі собою „куферок", повний книжок. Батько тоді не змушував його до праці на господарстві, а давав змогу залишатися з книжками, багато читати.

Згодом, коли Микола був у старших клясах гімназії, він часто ходив вечорами в село і пізно вночі повертався додому.

Настав 1932—33 шкільний рік, і батько, як і кожного року, відвіз сина фірою до Львова. У той рік Микола закінчував гімназію. Він був здібним учнем, і Сенько гордився сином, радів, що роки його тяжкої праці увінчалися успіхом, адже в той час набуття освіти вимагало великої посвяти і не абияких коштів.

У 1933 році Микола успішно здобув середню освіту. Він залишився у Львові і старався дістатися до університету.

Одного дня (а було це у жовтні) Микола якось підозріло, як ніколи, попрощався з дядьком Осипом та його родиною, пояснивши, що їде до батьків і там буде допомагати їм у господарстві, адже воно у Сенька Лемика було чимале.

Микола поїхав до батьків, але довго там не був, сказав, що мусить вертатися до Львова і затримається там довше, бо має полагодити деякі справи, пов'язані з університетом. Але до дядька Осипа він не заїхав. А вночі польська поліція буквально розбила двері помешкання дядька Осипа, перетрусила, перевернула все догори дном, шукаючи чогось, і заарештувала господаря. Те саме поліція зробила і в Сенька Лемика, батька Миколи, не сказавши ні слова про причину такої візити.

Настав ранок наступного дня. Усі львівські часописи — українські, польські та інших національностей — вийшли з великими заголовками на першій сторінці: „Секретар совєтського консуляту у Львові О. Майлов убитий!" А далі, в тексті, було сказано, що виконавцем замаху є Микола Лемик.

Виконавши атентат, Микола не втікав, а залишився на місці події, чекаючи, поки прийде поліція і заарештує його. Адже треба було, щоб відбувся суд і на ньому було сказано всьому світові про мету вбивства і правду про Великий голод на Україні. Микола, як і ціла Галичина, переживав страхіття Голоду, а більша частина західніх держав, на догоду Совєтському Союзові, приховували цю нашу кривду. Тому вбивство совєтського консула було протестом проти організованого Сталіном Голоду на Україні. 18-літній Микола Лемик готовий був віддати своє молоде життя, щоб виявити причину голодової смерти мільйонів людей та розкрити очі світові, що діється за залізною завісою. Він хотів також підкреслити, що Галичина, яка відрізана від материка — великої України — знає про злочини Москви і переживає цей великий біль, цю велику трагедію людства на рідній землі.

Відбувся суд. Миколу засудили на кару смерти, але тому що він був неповнолітній, присуд замінили на довічне ув'язнення.

Часописи у Львові широко висвітлювали суд. Нарешті на їх сторінках появилася правда про Великий голод, про совєтські концтабори і вивезення на Сибір.

Про переживання батьків Миколи знаємо мало. Під час суду більше переживала мама, турбуючись долею сина. Батько тримався мужньо, не дав себе пізнати, не виказував на людях свого болю.

Миколу перевезли у в'язницю до Познаня, коло німецького кордону. Про його перебування у тюрмі теж знаємо мало. Відомо лише, що у в'язниці він тяжко захворів. Мати приготувала передачу — одяг і харчі. Дядько Осип поїхав відвідати Миколу. Поляки передачу прийняли, але побачення не дозволили.

Почалася Друга світова війна. Розпалася Польща. Багато людей переїхали на Захід, дехто переходив кордон. Нав'язався контакт Миколи з родиною. Стало відомо, що він живий, сидів у Березі Картузькій, був поранений і навіть деякий час лікувався у шпиталі, а тепер перебуває у Кракові і далі продовжує боротьбу проти червоного окупанта в рядах ОУН.

Протягом двох років перебування большевиків у Галичині М. Лемик двічі відвідав Львів.

У 1941 році, після того як німці зайняли Галичину, Микола організовує похідні групи ОУН на Україну і стає керівником південного відтинку. Завданням групи було дійти до Харкова. На жаль, група не досягнула мети. Німці безпощадно знищили більшу частину членів похідної групи, заарештувавши і Миколу Лемика-Сенишина, а в жовтні 1941 року, разом з іншими, розстріляли його у Миргороді.

Так передчасно погасло, спалахнувши любов'ю до України та її народу, ще одне молоде життя, яке було міцно зв'язане з нашою всенародною трагедією — Великим голодом.

Питання...

(Закінчення зі стор. 2)

Фуртадо свідомий, що такі політики як Алєксандер Руцкой, Сергей Станкевич й інші є речниками тих елементів політичної еліти Росії, які намагаються відродити імперію. Саме з їхньої ініціятиви загострилися сепаратистські настрої в Криму, вони піднімають питання про перегляд територіяльного статусу півострова, підтримують „миротворчі“ акції 14-ої російської армії в Молдові, настоюють на втручання у внутрішню боротьбу в Грузії. Все це познаки більш агресивного курсу зовнішньої політики Росії. Навіть якщо екстремним пропонентам імперської політики дотепер не вдалося перебрати повний контроль над зовнішньою політикою Росії, під їхнім натиском теперішній більш поміркований провід не відкинув можливости присвоєння собі таких радикальних прикмет зовнішньої політики.

В підсумках автор критично осуджує „провокаційний вплив офіційного націоналізму на українську зовнішню політику“ і перестерігає, що зріст націоналізму в Росії може посилити рішучість України боронити свою незалежність і територіяльну цілісність. Ця рішучість, твердить Фуртадо, може набрати крайніх форм, включно з переслідуванням, інтернованням, вигнанням російського населення, при чому він не виключає можливости, що підозріння пошириться на всі національні меншості в Україні. Він є пропонентом твердої лінії адміністрації ЗСА супроти всіх тих політичних елементів в Україні, які виявляють готовість підважити тристороннє домовлення про ліквідацію ядерної зброї з уваги на дестабілізуючий вплив такої політики на реґіональну і міжнародну безпеку.

Одночасно автор твердить, що Захід мусить прийняти Україну „як ключового реґіонального актора“, уважно стежити за проблемами її державної безпеки, надати допомогу в її економічних і оборонних реформах. Якщо політична еліта України має сприйняти компроміси, які служать інтересам Заходу, вона мусить виказатися перед виборцями певними об'єктивними здобутками. Рекомендуючи радикальні економічні реформи, треба пам'ятати, що вони матимуть, зокрема, глибокий ефект в реґіонах концентрації важкої індустрії на сході і півдні України. У випадку замкнення фабрик і масового безробіття там могло б дійти до серйозних міжнаціональних заворушень. Саме в тих реґіонах проявляються пресії сепаратизму або домагання широкої реґіональної автономії. Отож правильна економічна політика стане одним з найважливіших чинників у збереженні політичної стабільности в Україні.

У СРІ ЛЯНЦІ ОПРИЛЮДНЕНІ вислідн загальних виборів у 225-членний однопалатний парлямент. Найбільшу кількість депутатських мандатів дістав опозиційний Народний альянс — 105. Об'єднана національна партія, яка правила в країні протягом 17 років, матиме в парляменті 94 депутатів. Сім місць дістав Мусулманський конґрес, який підтримує плятформу Народного альянсу. Президент Срі Лянки Дінґірі Банда Віджетунґе доручив зформувати новий уряд лідерові Народного альянсу Чандріке Кумаратунґе, дочці Соломона і Сірімаво Бандаранайке, які очолювали уряд Срі Лянки в 50-ті, 60-ті і 70-ті роки.В молоді роки Чандріке, колишня студентка Сорбонни, захоплювалася марксизмом, однак згодом стала прихильником вільного ринку.

Українська медична професія росте

Приємно є читати на сторінках нашої преси про нашу молодь, як вона працює над собою, здобуваючи різні професії чи різні високі пости в індустріяльному світі. Ми також радіємо, що наша молодь дістає найвищу освіту, бо ж вона — це майбутнє нашого народу і тим вона творить міцну підставу, на якій буде спочивати наш дальший розвиток.

Д-р А. Ґной

І так наша медична родина збагатилась ще одним українським лікарем, ним є д-р Алекcандер Ґной.

Вродився він в українській родині, де підставою його розвитку було все, що є нам рідне. Його мати, Оксана, походить із відомої родини Богачевських, де плекалася і дальше плекається українська духовість. Батько його, Володимир, це був довголітній, активний член Пласту не тільки в Загоні „Червона Калина“, але також в пластових станицях чи в булавах пластових таборів. Він також був членом кількох хорів, плекаючи українську пісню на чужині.

І ця родина дала йому напрям на українську дорогу. В школі українознавства, в Пласті, а особливо в пластових таборах, він набирав знання про українську духову спадщину.

Нахил до медицини він мав із молодих літ. Перебуваючи молодим хлопцем в Гантерських горах, завжди цікавився медичною літературою та медичним лікуванням. В цьому напрямі йому допомагали багато наших лікарів, які там перебували.

По закінченні середньої школи, він вступає до Ратґерського університету в Ню Джерзі, де студіює хемію і включається в медичну програму. Закінчує ці студії на найвищому рівні. Його сестра, Христина, також скінчила там свої студії в ділянці підприємництва, а його брат, Андрій, отримав диплом з біології, починає медичні студії в Ню Джерзі, Медична школа Ню Джерзі.

Тому, що академічне доне досягнення Олеся було на дуже високому рівні, він був прийнятий на студії медицини в Медичній школі Ню Джерзі безкоштовно на чотири роки. Тільки мала кількість студентів цього стейту кожного року мають змогу дістатися на студії медицини без жодних фінансових зобов'язань. Вибір цих студентів базується на академічних успіхах.

В медичній школі він знов виявляється одним із найкращих студентів і 25-го травня 1994 року дістає ступінь доктора медицини з похвалою та з прийняттям до престижевого медичного товариства Альфа Омега Альфа.

Ще на третьому році медичних студій він рішається спеціялізуватися в хірургії вуха, носа і горла, і на цей пост його приймає лікарня Мавнт Сайнай одна з найкращих в Ню Йорку.

Через цілий час своїх студій він був активним пластуном і чотири роки був курінним славного куріня „Хмельниченки“. В спорті він також не залишається позаду, а бере участь в турнірах відбиванки, голфа та раґбі.

Він є заручений із Юліяною Маларкі і на другий рік вступає в стан супружжя.

Ми є справді горді та задоволені успіхами цієї молодої людини, а в дальшому його житті ми, родина, приятелі, знайомі та середовище, в якому він живе, бажаємо повного успіху і задоволення в медичній професії. Бажаємо, щоб його знання, хист та моральний підхід були підставами для лікування людей, для облегшення їхніх терпінь від хворіб, а найважніше, для продовження життя людини.

Д-р Юліян Ґной

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Згідно з указом Президента України з18-го червня 1994 року про невідкладні заходи для повернення в Україну валюти, яка знаходиться в закордон них банках, з 15-го серпня встановлено порядок, за яким митне оформлення вантажів імпорту-експорту здійснюватиметься тільки після подання довідки та задеклярування валюти, яка належить резидентові України за кордоном.

КИЇВ. — В Українському Домі 9-го вересня відзначатиметься 225-річчя від дня народження Івана Котляревського, основоположника української літератури. Головні святкування пройдуть на Полтавщині де відбудеться науково-практична конференція з участю українських і закордонних науковців. Водночас відбудеться урочисте відкриття пам'ятника запорізьким козакам. Поблизу подвір'я Котляревського учасники свята побачать виставу „Наталчине весілля“ та „Жива квітка його любови“.

ЛЬВІВ. — У селі Залужжя Яворівського району затримано громадянина Лопушанського, у якого сконфісковано пістолю. На шляху до міліційного відділу дорогу автомобілеві заблькували шість невідомих, вимагаючи звільнення Лопушанського. Два міліціянти були поранені камінням. Міліціянти у відповідь застосували вогнепальну зброю і поранили одного з напасників. Усіх шістьох затримано, усі вони — мешканці Городоцького району. Загалом за один тиждень в Україні викрито 32 злочинні групи, сконфісковано один кулемет, п'ять автоматів, 10 пістолів, три гвинтівки, дев'ять рушниць мисливських, шість саморобних пістолів, чотири гранати та понад 3,300 патронів.

ЛУГАНСЬКЕ. — Тут на виставці-ярмарку виставлено останні модифікації автомобіля „Таврія“, серед яких модель з п'ятьма дверима „Таврія-1105“, а також автомобіля „Таврія-1122“ та „Тарія — 1125“ з силовими аґреґатами вользького автомобільного заводу.

ЛЬВІВ. — Голова Львівської Обласної Ради Микола Горинь звільнив від плачення податку з прибутку за 1994 рік в межах сум, що зараховані до місцевого бюджету, 24 львівські періо дичні видання, а також місцеву філію „Укрінформ“. За словами М. Гориня, це перший крок на підтримку української преси, але не останній. Плянується створен ня пресового фонду при обласному відділі Спілки Журналістів. А голова Львівської Міської Ради Василь Куйбіда сказав, що у своїй діяльності керуватиметься не політичними уподобаннями, а виключно інтересами львів'ян і стремітиме до деполітизації управління. Оцінюючи нараду голів міських рад України на початку серпня в Харкові, В. Куйбіда назвав її корисною і висловився за більшу самостійність міст, хоч це і покладе більшу відповідальність на міську владу. Колишній посадник Львова Василь Шпіцер має намір зареєструватися на біржі праці як безробітний.

КИЇВ. — Спільними зусиллями правоохоронців України та Молдови затримано групу злочинців, громадян Молдови, які на території Одеської області розібрали п'ять опор високовольтової електромережі та викрали металеві конструкції, через що велика територія области залишилася без електричного струму. За сім місяців цього року злочинність в Україні зросла на 17.4 відсотків і становить 36,800 випадків. За цей же період викрито і затримано 502 злочинних груп.

КИЇВ. — На засіданні Президії Верховного Суду України 8-го серпня розглянуто питання щодо повного виконання закону про статус суддів. На адресу Верховного Суду надходить багато листів, які засвідчують недостатнє захищення суддів і відсутність відповідних ґарантій та необхідність підвищення статусу суддів і судової влади в цілому.

ТЕРНОПІЛЬ. — Тут відбулося засідання новоствореної Координаційної Ради політичних партій і громадських організацій Тернопільщини націоналістичного і національ-демократичного спрямування. Учасники зібрання ухвалили положення про працю цього постійно діючого узгоджувально-дорадчого органу, до складу якого увійшли (за винятком крайової організації Руху) 16 найголовніших політичних та громадських об'єднань.

ТЕРНОПІЛЬ. — Тут спостерігається тенденція відходу від демократичних і націоналістичних партій їхніх активістів, котрі не отримали підтримки у виборах. Вперше за п'ять років існування крайової організації Руху вже третій раз підряд не відбулося традиційне недільне засідання її ради, куди раніше запрошувано всіх бажаючих. Після поразки у виборах кандидат на депутата Василь Турецький на засідання ради Руху не з'явився. Кандидат на депутата від УНА-УНСО Павло Федик також після поразки у виборах відійшов від своєї організації. Обласна організація КУН не знає, де подівся член її проводу Михайло Миколенко після провалу у боротьбі за пост голови Обласної Ради.

Випродаж марок

Українське Філателістичне і Нумізматичне Товариство, яке нараховує коло 450 членів у цілому світі, проголошує наступну ліцитацію, що триватиме до 15-го вересня. До продажу майже 500 зразків з української філателістики та нумізматики. Це вперше пропонуватиметься можливість купити зразки українських монет, котрі, хоча карбовані 1992 і 1993 року, ще не появивилися в обігу, а якщо в майбутньому появляться, то напевно з датою даного року.

Великою частиною згаданої ліцитації будуть поштові марки з верху надрукованими тризубами, а серед них кілька направду рідкісних поштових марок. Крім того є цілий ряд банкнотів подивокних міст з ручними підписами відповідних чинників, які є направду нумізматичною рідкістю. Також пропонуватиметься вибір пам'яток з поштової історії Карпатської України та Західньої України.

Щоб отримати ілюстрований каталог цієї ліцитації слід писати (із залученням 50 центів поштовими марками, або готівкою на покриття коштів пересилки) до:

V. Zabijaka, P. O. Box 3711, Silver Spring, Md., 20918.

Менор Джуніор коледж влаштовує 17-ий річний Фестиваль

Менор Джуніор коледж у Дженкінтавні, Па. вшанує українську культурну спадщину під час 17-го річного Українського фестивалю в неділю, 2-го жовтня ц.р. Декількома атракціями фестивалю будуть традиційні українські танці, музика, вироби народного мистецтва і страви. Відбудеться ярмарок, а для дітвори їзда на кониках і возом на сіні.

Квитки — 4 дол. для дорослих, 1 дол. для дітей. Паркування безплатне. Фестиваль відбудеться без уваги на погоду. За додатковими інформаціями слід телефонувати на число: (215) 884-2215.

Появилося нове видання

На полицях книжкових крамниць появилося нове видання п. з. „Пройдени шлях“ — автобіографія д-ра Петра Моцюка. Чепурна 246-сторінкова книжка вийшла 1994 року накладом автора, тиражем 500 примірників у друкарні Семків і Семків, Довнерс Ґров, Ілл.

Вступне слово до цього видання написав Володимир Барагура, а слово про автора д-р Павло Пундій.

Автор з точністю описує своє життя та пройдений шлях, що йому доля призначила. Починаючи зі свого родоводу, що для нього мав початок селі Милования поблизу Івано-Франківського, 27-го травня, 1920 року, аж до нинішніх днів у Палос Парку, Ілл., недалеко Чикаго. Книжка багато ілюстрована світлинами, що разом творили для читача прецікаву мандрівку на тлі історичних подій.

Ціна книжки з пересилкою 22 дол., а замовлення треба висилати до: UMANA _ Medical Archives, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, Ілл. 60622.

Росія задоволена переговорами

Москва. — Тут 16—17-го серпня відбулися переговори делегації України з керівництвом Росії щодо розподілу Чорноморської фльоти.

За словами директора департаменту інформації і преси міністерства закордонних справ Росії Григорія Карасіна „російська сторона задоволена ходом переговорів. Обидві сторони не ставили за мету розв'язати існуючі питання. Головне завдання полягало в тому, щоб вписати розв'язання проблем Чорноморської фльоти у новий контекст російсько-українських домовлень. Цю мету в ході московських переговорів досягнуто“.

Питання про розподіл фльоти, підготовлені експертами, розглядатимуться під час зустрічі президентів України і Росії, сказав Карасін.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів, знайомих і українську громаду, що в неділю рано 21-го серпня 1994 р. відійшов несподівано у Вічність на 69-му році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ, ВУЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

МИКОЛА БОГДАН

нар. 19-го грудня 1925 р. в Бродах довголітній управитель оселі Українського Братського Союзу „Верховина“, головний радний, член церковного комітету церкви св. Володимира і член громадської ради в Ґлен Спей, Н. Й.

ПАРАСТАС — у понеділок 22-го серпня о год. 7-ій веч., ПАНАХИДА відбудеться у вівторок 23-го серпня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Gray and Parker, **Порт Джервіз, Н. Й.**

ПОХОРОН відбудеться в середу 24-го серпня о год. 9:30 ранку з того ж заведення до церкви св. Володимира, а опісля на місцевий цвинтар в Ґлен Спей, Н. Й.

Залишені в смутку:
дружина — ЕРНЕСТИНА
син — МИХАЙЛО з дружиною АЛІДОЮ
внук — ДМИТРУСЬ
син — ПЕТРО з дружиною НІНОЮ
внучка — НАТАЛІЯ
донька — ЛІДА
брат — БРОНИСЛАВ з дружиною КАТРУСЕЮ і родиною
сестра — ЛЮБА МИХАЙЛЕВИЧ з мужем ПАВЛОМ і родиною
близька і дальша родина в ЗСА, Україні, Німеччині і Польщі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Пожертви у пам'ять покійного просимо складати на будівельний фонд церкви св. Теклі в Бродах — Україна або на Чорнобильський проєкт через Братський Союз.

АЛЬМАНАХ УНС '94

Пригадуємо нашим передплатникам, які отримали Альманах УНСоюзу на 1994 рік і які з різних причин могли забути вислати належитість за нього, зробити це в найближчому часі. Крім того, повідомляємо, що у нас є ще деяке число цих альманахів. Особи, які бажали б придбати цю книжку, присвячену 100-літтю УНСоюзу, проситься прислати чека на 12 дол. із замовленням до адміністрації „Свободи".

АДМІНІСТРАЦІЯ

ВІДБУЛИСЯ УКРАЇНСЬКІ СПОРТОВІ ІГРИ МОЛОДІ

Ґлейн Спей, Н. Й. — 6-го серпня ц. р. (О. Т.) — згідно з календарем діяльности УСЦАК — Делеґатура Схід, тут на спортових площах оселі УБС „Верховина" і середньої школи в містечку Елдред відбулися 20-ті з черги Українські Спортові Ігри Молоді, в яких взяло участь до 100 юначок і юнаків, які репрезентували УСВТ „Чорноморська Січ", СК СУМ „Карпати", Виппані, і Спортову Школу „Ч. Січ". Церемонія відкриття розпочалася маршом юнацтва на площі перед Проводом ігр, до якого входили: І. Ісаїв — провідник, Я. Петрик — заступник, О. Напора — писар, Х. Процюк — бунчужна, О. Твардовський — пресовий референт. Почесний голова Ігор — М. Стебельський (голова УСЦАК). Ланкові: О. Колодій — легка атлетка, М. Бокало — плавання, А. Колб — теніс, Х. Процюк — відбиванка, І. Чупенко — футбол.

Церемонію відкриття розпочав голова УСЦАК — Делеґатури Схід коротким словом привіту, відтак голова Централі М. Стебельський, у свою чергу, висловив вдоволення з факту, що цю добру традицію продовжують активісти делеґатури. В дальшому ході церемонії писар О. Напора від-

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

читав правила Ігор і денний наказ. Гарне враження справили моменти вивішення прапорів під звуки американського і українського гимнів, та врочисто запалення „вічного вогню".

Негайно після закінчення тієї церемонії понад 40 юначок й юнаків переїхали на сусідню площу в містечко Елдред, де змагалися в кількох видах легкої атлетики. Рівночасно на кортах „Верховини" проходили тенісові змагання. По полудні ігри продовжувалися змаганнями відбиванки, плавання і на закінчення у футболі. Після цих змагань відбулася церемонія врученням переможцям золотих, срібних і бронзових медалів.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Біг на 60 м.

Хлопці 10 років і нижче: 1. М. Макар — 10. 1, 2 Д. Гнатківський — 10 (Обидва „Ч. Січ") 3. П. Касіяненко (СУМ) — 11.7.

Хлопці 11—12—13 років: Д. Гуменюк — 9.8, 2. Т. Макар (Обидва „Ч. Січ) — 10.3, 3. С. Дубас (СУМ) — 10.5.

Хлопці 14 років і вище: 1. Р. Бавер — 8.1,2. А. Панас (Обидва „Ч. Січ") — 8.2, 3. С. Колодій, („Ч. Січ") — 8.4.

400 м. Хлопці 13 років і вище: 1. С. Колодій („Ч. Січ") — 1:02. 0,2. Л. Дубас (СУМ) — 1:04.6 3. А. Сапка (Торонто) — 1:20.0.

Хлопці 11—13 років 1.Д. Гуменюк — 1:09. 0.2. С. Дубас — 1:13. 0, 3. С. Макар — 1:18.0.

400 м. Дівчата 11—13 років. 1. Олена Колб (Ужгород, Україна) — 1:17.6.

Дівчата 14 років і вище: 1. С. Дубанович — 1.12. 6.2. А. Гординська — 1:12.8, 3. Ж. Бринзак (Усі „Ч. Січі") — 1:12.9.

60 м. 1. А. Гординська — 9.7, 2. Ж. Бринзак — 9.9, 3. А. Івашко (СУМ) — 10.3.

Дівчата 10 років і нижче: 1. Н. Дубанович — 10.6, 2. А. Олейник (Обидві „Ч. Січ") — 11:5, 3. Н. Колючі („Ч. Січ") — 12.6.

СКОКИ

Хлопці 10 років і нижче: 1. М. Макар — 10 „9, 2. П. Касіяненко — 10" 3 1/4, 3. Д. Гнатківський — 12" 7. Хлопці 14 років і вище: 1. А. Панас — 15", 2. А. Татунчак — 13" 10, 3. С. Колодій.

Дівчата 10 років і нижче: 1. Н. Дубанович — 8"6, 2. А. Олейник — 7" 7, 1/2, 3. Н. Колачі — 6"9.12"7.

11—13 років 1. О. Паливода („Ч. Січ") — 10"2, 2. О. Колб—9"1, 3. Х. Гнатіківськак — 9", 1/2

14 років і вище: 1. Л. Рудакевич („Ч. Січ") — 11"9, 2. Ж. Бринзак — 11"8 1/2, 3. А. Івашко — 11.

ТЕНІС

Хлопці 10 років і нижче: 1. Р. Луків. Хлопці 11—12 років: 1. Д. Гуменко, 2. А. Шандор.

13—14 років: 1. М. Левицький, 2. Т. Гарасим, 3. Т. Сарахман.

15—17 років 1. С. Колодій, 2. П. Ксенич.

Дівчата 11—12 років: 1. О. Колб, 2 Х. Гнатківська. 13—14 років: 1. Ж. Бринзак, 2. Е. Ербек.

ПЛАВАННЯ

Хлопці 8—10 років вільним стилем: 1. Р. Луків, 2.В. Макар, 3. Н. Процюк (Усі „Ч. Січ").

25 м. грудним: 1. М. Макар, 2. Р. Луків, 3. Н. Процюк (Усі „Ч. Січ").

25 м. горілиць: 1. В. Макар, 2. Н. Процюк. 25 м. „метелик": 1. М. Макар, 2. В. Макар, Р. Луків.

50 м. вільним: М. Макар.

Дівчата 25 м. вільним стилем: 1. Н. Дубанович, 2. Н. Колачі, 3. К. Фарел (Усі „Ч. Січ").

25 м. грудним: 1. Н. Дубанович, А. Олійник, 3. К. Фарел.

25 м. горілиць: 1. К. Фарел, 2. А. Олейник.

ХЛОПЦІ

25 м. вільним: 1. С. Дубас (СУМ), 2. Д. Левицький, 3. Д. Гуменюк (Обидва „Ч. Січ").

25 м. грудним: 1. Т. Макар, 2. Д. Левицький, Д. Гуменюк

25 м. горілиць: 1. С. Дубас, 2. Х. Ґродзіцький.

50 м. вільний: 1. Т. Макар, 2 С. Дубас, 3. Д. Гуменюк.

50 м. „Метелик": Т. Макар.

ДІВЧАТА

25 м. 11—12 років: Х. Гнатковська. 25 м. грудним: 1. О. Колб, 2. Х. Гнатковська.

ХЛОПЦІ

50 м. вільним, 13—14 років 1. Владислав Писаренко (Київ, Україна).

50 м. грудним: 1. В. Писаренко, 100 м. 1. В. Писаренко.

50 м. вільним дівчата 13—14 років: 1. М. Кейт Фарел („Ч. Січ"), 2. Т. Грицковян (СУМ), 3. Л. Залізко („Ч. Січ").

50 м. грудним: 1. М. Фарел, 2. Р. Ербек, („Ч. Січ"), 3. Г. Грицковян.

50 м. горілиць: 1. Т. Грицьковян, 2. М. Фарел, 3. Р. Ербек.

ХЛОПЦІ

50 м. вільним: 1. П. Ксенич, 2. О. Крупа (Івано-Франківське, Україна),

100 м. вільним: 1. П. Ксенич, 50 м. грудним: 1. О. Крупа. 50 м. горілиць: П. Ксенич.

50 м. метелик: О. Крупа.

ВІДБИВАНКА-ЮНАЧКИ 13-РОКІВ І ВИЩЕ

1. УСВТ „Чорноморська Січ"
2. СК СУМ „Карпати", Виппані

КОПАНИЙ М'ЯЧ (МОЛОДШІ ЮНАКИ)

1. УСВТ „Чорноморська Січ"
2. СК СУМ „Карпати", Виппані

Закриваючи ці 20-ті Українські Спортові Ігри Молоді, голова УСЦАК — Делеґатури Схід І. Ісаїв ще раз подякував учасникам і їх організаціям, які не пожаліли труду та часу і прибули на змагання. Рівночасно він висловив гіркі слова докору тим українським спортовим осередкам і спортовим ланкам молодечих організацій на терені делеґатури, які вперто ігнорують ігри і цим самим фізичне виховання свого юнацтва, що інакше не можна окреслити, як „цв ях в домовину" нашого спорту. Адже усім нам ясно і відомо, що на довшу мету без молодої зміни існувати не можна. У звітових іграх взяла участь спортова репрезентація динамічного осередку СУМ з Виппані, але, як заявили самі активісти цього осередку, це зовсім не виправдує інші осередки і головно спортового референта Головної управи СУМ від вини, чому вони вже другий рік підряд не дали можливости спортовому юнацтву бути учасниками цього чудового спортового свята української молоді.

Ще гірша справа з фізичним вихованням в організації українського Пласту. Вже довгі роки не бачимо спортовців Пласту на іграх, не тішать вони участю в ряді інших більших спортових імпрезах УСЦАК, за вйімком спорадичних виступів в плаванні і тенісі, але і це завдяки власній ініціятиві самих спортовців.

Чи не час вже впорядкувати наше спортове господарство?

ОПЕРУ...

(Закінчення зі стор. 1)

біляста, Ігора Русича — О. Востряков, Генріха І — І. Пономаренко Люїзи Монморанеі — Л. Юрченко, кардинала Парижу — І. Черней, а слуги — М. Хоружий. Призначені також хормайстри, балетмайстер, режисери та концертмайстри.

М. Волковицький погодився ставити „Анну Ярославну" безплатно. Він хоче показати велич старинного Києва і його місця в Європі.

Національна Опера України виступає тепер в Еспанії, а відтак в Італії.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕРЛЬ ЦІРКО член УНС Відд. 29-го Т-ва ім. Преображення Господнього в Нантікак, Па. помер 15-го травня 1994 року на 79-му році життя. Нар. 4-го листопада 1914 року в Нантікак, Па. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку дві сестри Марію і Анну Цірко. Похорон відбувся 19-го травня 1994 року на цвинтарі Преображення Господнього в Нантікак, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Аліс Маліцак, секр.

СОФІЯ КУЦАН член УНС Відд. 131-го Т-ва ім. Митр. А. Шептицького в Чикаґо, Ілл. померла 17-го травня 1994 року на 68-му році життя. Членом УНС стала 1973 року. Залишила у смутку мужа Володимира, сина Стефана та доню Ганну з родиною. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа 131-го Відділу.

ДЖЕННІ ПИСКЛИВЕЦЬ член УНС Відд. 334-го Т-ва ім. Івана Франка в Клівленді, Огайо померла 24-го травня 1994 року на 94-му році життя. Нар. 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку дочку Марію, одну внучку і дві правнучки. Похорон відбувся 27-го травня 1994 року на цвинтарі Святого Хреста в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

ЕВДОКІЯ ГРИЦАЙ член УНС Відд. 175-го Т-ва ім. св. Миколая в Дітройті, Миш. померла 30-го травня 1994 року на 71-му році життя. Народжена 1923 року. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку дочку Орисю Стасик з родиною, сестру Анну Рудницьку і родину Грицай. Похорон відбувся 2-го червня 1994 року на цвинтарі св. Ядвіґи в Дірборн, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Александра Лаврин, секр.

ЮРІЙ Т. ГОЙСНЕР член УНС Відд. 5-го Т-ва ім. св. Миколая в Асторії, Н.Й. помер 30-го квітня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 27-го липня 1920 року в місті Ню Йорку. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Анастазію (Сидор), сина Юрія мол. і дочку Дженет. Похорон відбувся 4-го травня 1994 року на цвинтарі Gate of Heaven in Hawtorne, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

Маріон Климишин, секр.

ЕВГЕНІЯ АННА СІТНИЦЬКА член УНС Відд. 194-го Т-ва ім. Дмитра Галичина в Ню Йорку померла 26-го березня 1994 року. Народжена в Комарні коло Львова, Україна. Залишила у смутку брата Мирона з дружиною Марією, братанка Миколу з дружиною Валентиною, братанку Ірину Заверуху з мужем Дмитром і дітьми Христинкою і Микольцем та родину в Україні, Америці, Канаді й Польщі. Похорон відбувся 1-го квітня 1994 року на цвинтарі Кальварія у Квінсі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Олександра Юзенів, секр.

АННА БОНДРА член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж. померла 6-го травня 1994 року на 91-му році життя. Нар. 11-го листопада 1902 року в Елізабет, Н.Дж. Членом УНС стала 1921. року. Залишила у смутку мужа Михайла і дочку Патрицію. Похорон відбувся на цвинтарі Розгілл в Лінден, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

[illegible], секр.

ЕВДОКІЯ ГОРОШКО член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. померла 5-го травня 1994 року на 91-му році життя. Нар. 24-го лютого 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку три дочки — Віру, Анну і Надію. Похорон відбувся 9-го травня 1994 року на цвинтарі св. Андрія в Блюмінґдейл, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

ЙОСИФ М. СКІРНИК член УНС Відд. 423-го Т-ва ім. Евгена Коновальця в Чикаґо, Ілл. помер 20-го лютого 1994 року на 77-му році життя. Нар. 19-го вересня 1916 року в Самборі, Україна. Залишив у смутку доньку Арету з мужем Петром Акерштром, сина д-ра Ярему з дружиною Іреною; внуків — Даріяна, Тамару, Христину, Катерину, Соню і Маркіяна та дальшу родину в Канаді та Україні. Похорон відбувся 23-го лютого 1994 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Ґоєвич, секр.

СТЕФАНІЯ ПЕТРАХ член УНС Відд. 34-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Річмонд, Ва. померла 22-го квітня 1994 року на 65-му році життя. Нар. 14-го травня 1928 року в Україні. Членом УНС стала 1974 року. Залишила у смутку дочку Христину Вудридж Ґодсі і сина Романа. Похорон відбувся 25-го квітня 1994 року на цвинтарі Форест Ловн в Річмонд, Ва.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Андерсон, секр.

ТЕКЛЯ МИГАЛЬ член УНС Відд. 178-го Т-ва ім. св. Марії в Манчестері, Н. Г. померла 11-го квітня 1994 року на 96-му році життя. Нар. 1897 року в Україні (Австрія). Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку сина Івана і четверо внуків. Похорон відбувся 14-го квітня 1994 року на цвинтарі св. Йосифа в Бедфорд, Н.Г.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Беднарчик, секр.